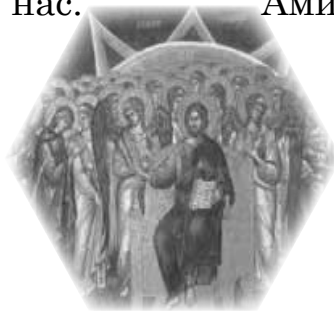

Јер што учинисте једном од ових малих, мени учинисте, што по сили сваки може учинити. И тада ће сваки језик да исповеди да је Господ Исус на славу Бога Оца. Ово су пак муке које спомиње свештено јеванђелије: тамо ће бити плач и шкргут зуба, црв њихов неће умрети, и огањ се њихов неће угасити, и баците га у таму најкрајњу.

Светло дакле примивши све то, црква Божја мисли да храна и царство небеско значе живљење светих људи с Богом заједно, ону будућу свагдању светлост и уз-

дизање. Мучење пак и тама и слично значе удаљеност других од Бога и трошење душе савешћу, што се лењошћу и пролазном храном лишише божанскога сјаја. Христе Боже, својом неисказаном љубављу допусти нам (да чујемо) Твој мили глас, и уврсти нас међу оне који су ти с десне стране, и смилуј се на нас. **Амин.**

Кад по Божијој вољи сване нови дан, помислимо да је то наш последњи дан и да ћемо се, када сунце зађе, упутити ка страшном суду Христовом. Како ћемо провести свој последњи дан? У безмолвију, молитви, послушању, сузама, покајању и преклињању Бога да буде милосрдан.

Исто тако, током ноћи, треба да помислимо да је то наша последња ноћ и да ће наша постеља бити наш гроб. Требало би да свако од нас помисли: „О, како ћу проћи кроз ваздушна митарства? Питам се хоћу ли проћи кроз њих? Ко зна које ће ме зауставити? Како ћу погледати страшно лице праведног Судије? Како ћу саслушати Његов страшни глас прекора? Какав ће ме ужас обузети док будем слушао вечну одлуку о томе где ћу бити упућен? Шта ако будем упућен у пакао - а што би било праведно! Тешко мојој убогој души! Како ћу бити трпељив ако сам кажњен са демонима, у таму, у нечиштоји, без светлости и било какве утехе? Само поглед на демоне и ништа више!

Требало би да размишљамо о овим и многим другим ствари сваког дана и ноћи, живећи их као да су нам последњи. Не знамо кад ће стићи телеграм из седишта Божијег, из престонице, вишњег Јерусалима.

старац Јефрем Аризонски - Очинске Поуке

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

НЕДЕЉА МЕСОПУСНА О СТРАШНОМ СУДУ

Мп. 25; 31 - 46, зч. 106.

Синаксар

на недељу Месопусну

Овога дана чинимо спомен на други и неумитни долазак Христов.

Кад, Судијо свима, седнеш да судиш земљи, досуди ми да будем достојан онога гласа: „ходите“!

Овај дан божанствени Оци метнуше после двеју прича, да не би когод, кад сазна из њих Божју љубав к човеку, лењо живео и говорио: Бог воли човека, па када се уклоним од греха, све ћу лако извршити. Метнуше овде овај страшни дан да застраше смрћу

и очекивањем будућих злих ствари и упуте к врлини оне који безбрижно живе, како се не би уздали само у љубав к човеку него и да виде да је судија праведан, и чини сваком по делима. Осим тога, пошто пређоше и душе, требаше и судија да дође. И овај је празник нека слика. Јер данас је учињен заврштак свима празницима, као што ће и онај дан бити најпоследњи за нас. Јер треба имати на уму да ће за идућу недељу бити одређен (спомен на) почетак све-

email: manastirmaine@t-com.me

prezentacija: www.manastirpodmaine.rs

та, и како је Адам отпао од раја; а овај је дан крај свима данима и самом свету. Мислим да овај спомен метнуше у месопуст да спрече раскош и сувишна јела због страха од празника, а да нас упуте на милост к ближњем. А осим тога, зато што смо због јела изгнани из Едема и доспемо пред суд и проклетство, метнуше овде овај празник, јер ћемо идуће недеље као бити изгнани са Адамом из раја, док опет Христос не дође да нас уведе у рај. Вели се „други долазак”, јер прво нам је већ дошао у телу, али у тишини и без славе. Сада ће пак доћи с натприродним чудима и с видном светлошћу с неба, и у телу, како би га сви познали, да је то исти онај који је и пре дошао и спасао људски род, те сада опет хоће да му суди, да ли је добро сачувао што му је дао. Кад ће бити тај долазак? Нико не зна, јер је Господ то сакрио и од апостола. Рекао је да ће дотле бар бити неки знаци, које су неки свети људи опширније

протумачили. Говоре тако да ће његов долазак бити после седам тисућа година, а пре његова доласка ће доћи Антихрист, и родиће га, како вели свети Иполит Римски, нека прљавана жена, тобожња девојка, Јеврејка из племена Данова, који беше син Јаковљев. Он ће дакле јавно ходити по Христу и чиниће чуда каква је и Христос чинио, и мргве ће подизати. Али све ће чинити само опсеном: и рођење, и тело, и све остало, као што вели апостол. И тада ће се, вели, јавити син погибли... са сваком силом и знацима и лажним чудесима. Али се неће сам ђаво претворити у тело, како вели Јован из Дамаска, него ће човек што се роди у блуду примити све чињење сотонино, и одједном ће устати. Онда ће свима бити добар и кротак. Тада ће настати велика глад; он ће угодити људима, и проучиће божанствене књиге и к посту ће привикнути. Људи ће га присилити и прогласити за цара. Много ће

волети јеврејско племе; стићи ће и у Јерусалим и храм ће њихов саградити. А пре седам година, као што вели Данило, доћи ће Енох и Илија, и проповедаће људима да га не приме. Но он ће их ухватити и измучити, па им одсећи и главе. Они ће пак који се одлуче да остану у побожности далеко побећи. Но кад их нађе у грама, мучиће их демонима. Али оних седам година ће се скратити ради избраника, и биће велика глад, јер ће се пореметити саставни делови у природи, да замало сви не угину. Но после тога ће одједном као муња с неба бити долазак Господњи, а напред ће ићи његов часни крст, и огњена ће река пред њим ићи клокоћући и чистећи сву земљу од прљавштине. Одмах ће бити ухваћен и Антихрист и његове слуге, и биће предани у вечни огањ. Пошто анђели затрубе, одједном ће доћи са свих крајева зе-

маљских сав људски род из свих стихија у Јерусалим, јер је он у средини света, и тамо се поставише престоли на суду и то са својим телима и душама, пошто се сви промену у непропадљиву природу и добију један изглед, те се и они природни саставци промене на боље. А Господ ће одлучити праведне од грешних. И који добро чине отићи ће доживи живот вечни, а грешни пак на вечну муку, а томе неће бити никада краја. А треба знати да тада Христос неће тражити поста нити наготе ни чудеса; добре су и те ствари; но много боље од тога, а то је милостиња и сажалење. Јер ће праведницима и грешницима рећи неких шест ствари: огладнех, и додосте ми јести; ожеднех, и напојисте ме; бејах странац, и примисте ме; наг, и оденусте ме; болан, и посетисте ме; у тамници бејах, и дођосте к мени.

